

[Kristen Amby.]

paa — og det gaar jeg ud fra, at alle maa være enige om, uanset hvad et siddende Udvalg maatte mene eller ikke mene —, er ikke dette, at man begynder at tage Folks Spareskillinger og laver en almindelig Eengangsskat, fordi det er nemmere, men det, man maa sigte paa, er de Formuestigninger, der er skabt under Krigen, ikke fordi man har villet eller ønsket at berige sig paa andres Bekostning, men fordi Forholdene har medført det, maaske fordi man har siddet i en Produktion, der var i Sving, selv om man ikke arbejdede for Tyskerne.

Naar man imidlertid ikke er gaaet den Vej, skønt der har været Tanker fremme derom, at kæde de Lovbestemmelser, der indeholdes i disse to foreliggende Lovforslag, sammen med en almindelig finansiel Lov, er det, fordi det virkelig er rimeligt, at Fortjeneste og Formuestigning fra de Kilder, der her er Tale om, altsaa fra Arbejde for Værnemagten og de tyske Interesser, behandles i en særlig Lovgivning, selv hvor det ikke er strafværdige Handlinger, der drejer sig om. Det kræver — og det er slet ikke noget, der i og for sig er et Folkekrav eller et Agitationskrav — ogsaa Velanstændigheden. Der er nu alligevel mange Firmaer her i Landet, der har haft Lejlighed til at arbejde for Tyskerne og tjene Penge, som ikke har villet det — det er der. Og der er ogsaa en Forskel paa de Firmaer, der falder ind under disse to Love — det har vi allerede hørt om —, der er Forskel paa dem, der, om jeg saa maa sige, selv har grebet derefter og benyttet Lejligheden, og saa dem, der, havde jeg nær sagt, Skridt for Skridt har ladet sig presse dertil.

Derfor er det rimeligt, naar det drejer sig om Berigelse ved Arbejde for Værnemagten og tyske Interesser, selv om det ikke er strafværdige Handlinger, at dette behandles i en særlig Lov, og saa maa den øvrige økonomiske Ulighed, der er skabt som Følge af Krigen og Krigens Tilstande, behandles i en senere Skattelov. Det er ogsaa rimeligt — og det vil jeg gerne komplimentere den højtærede Handelsminister for —, at denne Lovgivning er delt i to Love. Det gør den maaske lovtæknisk vanskeligere paa mange Omraader at have med at gøre, vilde jeg tro, men det forekommer mig rigtigt, at man, saaledes som det her er gjort, skelner mellem de Virksomheder, der er oprettet efter 9. April eller væsentlig omlagt og udvidet efter 9. April, saaledes at man næsten kan sige, at Virksomheden fra Starten sigtede mod det tyske Arbejde, og saa de i Forvejen bestaaende danske

Virksomheder, der kom ind i Arbejdet helt eller delvis for tyske Interesser.

I det Lovforslag, der hedder Forslag til Lov om Tilbagebetaling af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed m. v. i tysk Interesse, det der altsaa handler om de Virksomheder, der blev oprettet eller væsentlig udvidet efter 9. April, er jo, om jeg saa maa sige, de strengere Hovedbestemmelser fastlagt. Dèr hedder det i den Paragraf, der handler herom, § 2, principielt, at saadanne Virksomheder er pligtige at tilbagebetale til Statskassen Nettofortjenesten efter de i den følgende Paragraf nærmere angivne Regler. Den følgende Paragraf, § 3, giver saa disse Regler. Hvis en Virksomheds samlede Omsætning i blot eet Regnskabsaar for mere end blot Halvdelens Vedkommende hidrører fra Leverancer eller Arbejder for tysk Regning, skal den tilbagebetale hele Nettofortjenesten. Hvis den tyske Omsætning ikke har oversteget tre Tiendedele, skal der tilbagebetales saa meget, som ligger over den Del af Nettofortjenesten, der ligger over 2 pCt. af Kostprisen. Ligger Omsætningen mellem Halvdelen og disse tre Tiendedele, bliver der en Graduering. Jeg finder, dette er rigtigt og rimeligt, ogsaa Gradueringen. Jeg finder ogsaa det rimeligt, som staar i andet Stykke af Paragraffen, nemlig, at hvis det er sket efter Ordre fra eller Anvisning af lovlig dansk Myndighed, falder det ind under en anden Bestemmelse, idet man saa faar Lov til at beholde 4 pCt. af Fortjenesten i Forholdet til Kostprisen. Dog er der naturligvis ogsaa en Bestemmelse i denne Paragraf om, at hvis særlige Forhold gør det nødvendigt, fordi Nettofortjenesten for tilsvarende Arbejder før den 9. April har ligget under henholdsvis 4 og 2 pCt., skal der være en anden Procentberegning. Det er noget, som det Revisionsudvalg, i hvis Hænder det ligger at beregne dette, har Ret til at tage Hensyn til ved Fastsættelse af Betalingen. Og det er Prisdirektoratet, der efter Forhandling med den paagældende Branche, bliver det Element, man bruger.

I § 4 er fastsat Bestemmelser om Handel med Værnemagten, herunder Eksport til Tyskland eller til noget af den tyske Værnemagt besat Omraade. Dèr er ogsaa denne Tredeling: at man i visse Tilfælde vil tage hele Nettofortjenesten, i andre Tilfælde, hvis den tyske Omsætning ikke i noget Aar har oversteget $\frac{3}{10}$ af den samlede Omsætning, er det en anden Procentdel, der skal tilbagebetales, nemlig den Del, hvormed Nettofortjenesten paa den tyske Del af Omsætningen har oversteget $\frac{1}{4}$ af den inden